

Darázsi Márk 13. f osztályos tanuló

Animam meam

Már több mint húsz éve, hogy felsírtam az égre,
Kisgyerekként nem tudtam, milyen is az élet,
Nem tudhattam, hogy kinek mit és mennyit érek,
Csak csillogott a világra a szemem kékje.

Egy hosszú idő után iskolába léptem,
Rossz fát tettem a tűzre már az első héten,
Nagyon vártam, hogy eljöjjön már a hét vége,
Hogy a barátaimmal focizzak a téren.

Eltelt öt év, de mintha csak tegnap lett volna,
Hogy nyolcadikosként fogadott az iskola,
Eltelt az az év, már a bizonyítványt fogtam,
Az ofóm könnyes szemmel búcsúszavait mondta.

Észbe se kaptam és már középiskolás lettem,
Emlékszem arra, hogy tele voltam félelemmel,
De ami bennem volt, az négy év alatt elszelelt,
Így lehetek végre most egy magabiztos ember.

Ha megkérdezik, miért írok, azt felelném,
Hogy ez az életem, nekem ez a menedék,
Hogy ez egy életen át tartó szenvedély,
Amit kaptam a Sorstól, az vezet a cél felé.

Karácsony

Boldog Karácsonyt a kedves ismerősöknek,
Boldog Karácsonyt azoknak, akik ma főznek,
Boldog Karácsonyt annak, aki nem otthon van,
Boldog Karácsonyt az otthontalanoknak.

Boldog Karácsonyt Neked, ha ezt olvasod,
Add tovább ezt a csodálatos mondatot,
De ne feledd, az év nem egy napból áll,
Szeress mindenkit egy egész életen át!